

Club Excursionista de Gràcia

G E N E R
F E B R E R
2 0 0 8

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Butlletí social

Publicació degana de la premsa de Gràcia

XXVI Any - 2a. Època, núm. 100

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Fundat l'any 1922

El GIE a la campanya de descoberta
a les coves de Benifallet 1967

El GIE a l'expedició a la Piedra de Sant Martin al 1972.

**50è aniversari
1958-2008**

Boca del T1 (travessa T1-Sta Elena)

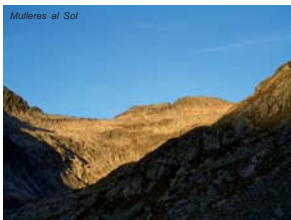
Tuc de Molières, 6-7 octubre 2007

Vall de Molières. Fotografia de Pep Bellavista

El grup al Cim

Mulleres al Sol

El descens

Nova Zelanda, l'esquí de muntanya cap per avall Juliol 2007

Canal de Taranaki 1997 - Foto Daniel Terradas

Anasta al Brewster - Foto Jaume Jubert

Cap al Mt Sutton - Foto Jaume Jubert

Fofoejant amb el Mt Sefton darrera - Foto Berta Algueró

EDITORIAL

gràfica, etc. En definitiva, un treball que de vegades no és gens agrairit i que representa esforços per tal que els actors i les actrius de les activitats de la nostra entitat estimin convenient la publicació d'aquelles experiències que enriqueixen l'ànima i acaben enfortint el cos.

Rafel Saperas i Vives va ser el primer director d'aquesta segona època, tasca que va continuar el seu fill Rafel Saperas i Ferraz fins al mes de març de 2000.

El nostre consoci i amic Guillem Martí B r a s ó desenvolupa des d'aleshores una tasca feixuga però eficient cada cop que el nostre butlletí arriba a casa nostra i a la dels nostres amics i amigues, companys i companyes del club. Des d'aquestes ratlles vull aprofitar l'ocasió per transmetre el nostre agraïment per l'esforç per aquesta realitat.

En un altre ordre de temes cal remarcar que la nostra entitat, i en la línia de seguir sent precursors d'iniciatives que han enriquit el món de l'excursionisme amb una visió ampla i de futur l'any 2006, va engegar unes primeres jornades sobre prevenció a la muntanya. En aquella ocasió va acollir la nostra iniciativa la biblioteca Jaume Fuster i el resultat va ser un èxit, amb la presència dels nostres representants institucionals, personal tècnic dels diferents òrgans de seguretat, el dr. Eduard Garrido de l'Hospital General de Catalunya i representants del club.

Enguany i donada aquella primera experiència, la Fundació Catalana de l'Esport, veient la importància de la iniciativa, ha fet seu també el projecte, però obrint el paraigua a la resta de disciplines esportives. És clar que en dos dies és impossible poder encabir tot un seguit de diferents disciplines. No obstant això, si que es poden tractar inicialment un conjunt de temes generals i en properes jornades anar afegint altres temes d'interès. Enguany s'ha considerat important tractar per una banda els esports

Jornades de prevenció en l'esport

ORGANITZAT PER

FUNDACIÓ CATALANA PER A L'ESPORT

Club Excursionista de Gràcia

Dijous 10 i Divendres 11 gener 2008

Museu i Centre d'Estudis de l'Esport
Dr. Melchor Colet
(C/ Buenos Aires, 56-58 de Barcelona)

d'equip i per l'altra, els esports individuals. És molt important la formació en l'esport tenint present la importància paterna en la preparació dels fills i la seva pràctica esportiva amb qualitat.

Però també és cabdal saber si els materials per a la pràctica esportiva són el resultat de treballs en profunditat en la millora qualitativa dels equips materials (sabates, roba, pilotes, esquís, i un llarg etcètera) que al final han d'estar focalitzats en la millora de la pràctica però també en l'augment de la seguretat, revestiment dels terres, accessos, sortides d'emergència, serveis d'assistència, han d'estar concebuts, perquè els moviments de la gent aficionada es facin de forma acurada i sense riscos per a ningú.

Un altre exemple en el nostre esport i la pràctica de l'escalada s'ha d'efectuar amb materials perfectament homologats per a una pràctica acurada: cordes, mosquetons, etc. han d'estar homologats per la CEE i els diferents laboratoris han de signar conforme complexen les normes ISO que ens donen els paràmetres de qualitat.

Per tot l'esmentat és important remarcar el nostre interès en tots els aspectes preventius que puguin afectar la millora de la pràctica dels diferents esports i en particular el de la muntanya, i que els nostres escaladors, tècnics, etc. aprofitin l'avinentesa per participar en aquestes jornades i aportar quelcom a la millora de la pràctica esportiva i en el nostre cas l'excursionisme en tot el seu ventall d'activitats.

Francesc Sanahuja

AGENDA

GENER

9, dimecres

GEDE **Video "Escaladoras" al roco**

10 i 11 dijous i divendres (tot el dia)
Fundació Catalana per a l'Esport i CE Gràcia

Jornades de Prevenció en l'Esport
Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet

12 i 13, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides d'Esquí de Muntanya
Pic d'Alba 2764m.

Coordinació: Jaume Jubert.

15, dimarts a les 20:00h

GEDE - Monogràfic
Catalogació dels graus de dificultat de l'escalada
A càrrec de Koki Gassiot.

15, dimarts a les 20:00h

GEDE. Curs d'Escalada en Mixte
Introducció, geologia, material, mapes, ressenyes.

16, dimecres

GEDE. Entrenament al rocòdrom.
Estiraments i escalfaments. Resistència.

17, dijous a les 20:00h

GEDE. Curs d'Escalada en Mixte
Tècniques d'alta muntanya, utilització del material, manobres, nusos.

17, dijous

Secció de Muntanya. Audiovisuals Buch i Parera
Consulteu la pàgina WEB

18, divendres a les 21:00h

Consell Directiu
SOPAR DE LA DIADA DEL CLUB
Lliurament de les medalles als socis amb 25 i 50 anys d'antiguetat

19 i 20, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida cicle d'Alta Muntanya
Pic de la Maladeta
Coordinació: Xavi Mestres

19 i 20, dissabte i diumenge

GEDE. Curs d'Escalada en Mixte
Sortida Pràctica

20, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme
GR-92 SANTGRAU D'ARDENYA-LLORET
Coordinació: Roger Lloses.

22, dimarts a les 20:00h

GEDE. Curs d'Escalada en Mixte
Qualitats del gel, claus, nusos, ancoratges i reunions, encordament.

23, dimecres

GEDE
Video "Pilgrimage" del Chris Sharma al roco.

24, dijous a les 20:00

GEDE. Curs d'Escalada en Mixte
Tècniques d'assegurament en neu i gel.

26 i 27, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida cicle de MiJa Muntanya
Les Bulloes amb raquetes
Coordinació: Ingrid Coromines

26 i 27, dissabte i diumenge

GEDE. Curs d'Escalada en Mixte
Sortida Pràctica

29, dimarts

GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada JM Rodés
La grande conquista

Presentat per en Miquel Lusilla.

31, dijous a les 20:00h

GEDE. Conferència
EXPERIÈNCIES D'ALPINISME I ESCALADA

A càrrec de l'Eduard Pasaban.

Projecció del vídeo de la seva expedició al K2.

FEBRER

2 i 3, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida cicle d'Alta Muntanya
Pic de Peguera 2892 m
Coordinació: Jordi Pi

3, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme
GR 36 Ruta dels Càtars (L'Arriega)
Coordinació: Roger Lloses.

5, dimarts a les 20:00h

GEDE. Conferència
ESCALADA DEPORTIVA ACTUAL
A càrrec de la Berta Martín.
Presentació audiovisual de la seva trajectòria professional.

9 i 10, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides D'Esquí de Muntanya
Pic de la Carabassa 2734 m
Coordinació: Cesc Davi

12, dimarts

GEDE. **Mostra dels vídeos de l'Isidre i del Sergi.**

14, dijous

GEDE. **Video "Dosage I" d'escalada.**

14, dijous

Secció de Muntanya. Audiovisuals Buch i Parera
Consulteu la pàgina WEB

16 i 17, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de BTT
L'Anoia Serra de Rubió 35 Km MIG

17, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme
GR 92 Tordera - Hortsavintà. 13 Km.
Coordinació: Roger Lloses.

20, dimecres

GEDE. Entrenament al rocòdrom.
Estiraments i escalfaments. Resistència

21, dijous a les 20:00h
GEDE. Conferència
Història i evolució de l'escalada i l'alpinisme femenins
A càrrec de'n Josep Fatjó.

23 i 24, dissabte i diumenge
GEDE. Cicle de Muntanya. Sortida cicle de Mitja Muntanya
Muntanyes de Prades
Coordinació: Toni Pardinilla

26, dimarts
GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada JM Rodés
A la recerca de Mallory
Presentat per en Eloi Callado

28, dijous a les 20:00h
GEDE. Monogràfic:
Entrenament i prevenció de lesions. Preparació física per l'escalada esportiva i clàssica. Alimentació
A càrrec d'en Félix Obradó.

MARÇ

1 i 2, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de sortides D'Esquí de Muntanya
Pic Rodó 2677 m i Pic de Gallinàs 2624 m (Conflent)
Coordinació: Roger Lloses

4, dimarts a les 20:00h
GEDE. Conferència
EXPERIÈNCIA D'UNA EXPEDICIÓ FEMENINA
A càrrec de la Núria Balaguer.
Projecte del vídeo de l'expedició al Shisha Pagma.

5, dijous
GEDE. **Mostra dels vídeos de l'Isidre i del Sergi.**

8 i 9, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Sortida cicle de Mitja Muntanya
Comanegre - Pic de les Bruixes
Coordinació: F. Romero

8 i 9, dissabte i diumenge
GEDE. Cap de Setmana de les Dones Escaladores.
Escalada a Vilanova de Meià i estada a l'Ermita.

11, dimarts
GEDE. **Video "Escaladoras" al roco.**

11, dimarts a les 20:00h
GEDE. Monogràfic:
Embaràs, família i escalada
A càrrec de la Gara Villalba.

12, dimecres
GEDE. **Video "Escaladoras" al roco.**

13, dijous
Secció de Muntanya. Audiovisuals Buch i Parera
Consulteu la pàgina WEB

15 i 16, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Sortida cicle d'Alta Muntanya
Pic de la Dona 2702 m
Coordinació: Andrés Chinchilla

15 i 16, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de BTT
Serra del Montnegre 40 Km Desn. 460m MIG.ALT

16, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme
GR 92 Hortsavinyà - Vallgorguina 16,3 Km.
Coordinació: Roger Lloses.

18, dimarts
GEDE. Entrenament al rocódrom
Estratègies i escalfaments. Resistència.

25, dimarts
GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada JM Rodés
Gashenbrun
Presentat per en Xavi Aymar.

27, dijous
GEDE. **Video al roco. "Pilgrimage" Chris Sharma.**

29 i 30, dissabte i diumenge
GEDE. Sortida
Escalada a Cavallers.

CARNET FEDERACIÓ 2008

Ja podeu passar per Secretaria, de dilluns a dijous, de les 18:00 a les 21:30

ALTES DE SOCIS

8128 POL RIBÉ VERDEJO
8129 CARLOS GUINOVART I OLIVÉ
8130 NIELS BEKIUS JUNQUERA
8131 L.PIUNXE BEKIUS JUNQUERA
8132 MIREIA CORTÉS I SALVATIERRA
8133 POL CORTÉS I SALVATIERRA
8134 PABLO SAN MARTIN HEMMING
8135 ORIOL RAMOS FINA
8136 IRENE SAN MARTIN HEMMING
8137 JESSICA RAMOS FINA
8138 ANA MOISCHLU HERAS
8139 ALICIA AZPILICUETA MALUQUER
8140 JORDI COLL DOMÍNGUEZ
8141 RAMÓN GARCIA AYMAMI
8142 GENIS BORDES MARTÍ
8143 LUIS ZABALA MARTINEZ
8144 FRANCISCO MARTIN RIVAS
8145 HASIER OTADUY PARDAVICA
8146 MARGARITA ARMENTERAS CABOT
8147 JOSÉ MIGUEL VICENTE MIRANDA
8148 CRISTIAN FERRER URBAEZ
8149 PAU FONTANE CARNÉ
8150 JOSEP CAMPS SALA
8151 ANNA SERVER SALVÀ
8152 DAVID VIZCARRO SANAGUSTIN
8153 ALBERT ALAPONT MONTAÑOLA
8154 TATIANA ABADIAS CEREZO
8155 XAVIER BAIGES PAYTUJI
8156 DIEGO RICCI GONZALEZ
8157 NURIA JIMÉNEZ RIDRUEJO
8158 DANIEL PEYTORRUELLA
8159 ANDREU CARRERO PUIG
8160 GEMMA MELIÀ PÉREZ
8161 ALBA TORRENT PINART
8162 BERNAT TORRENT PINART
8163 MAR TORRENT PINART

G I E

50 ANYS DEL GIE Primera part

Durant l'any que acabem d'iniciar, el 2008, el Grup d'Investigacions Espeleològiques del Club Excursionista de Gràcia, GIE, compleix el seu 50è aniversari i és per aquest motiu que hem cregut oportú fer una mirada enrere per a veure com hem arribat fins on som.

La nostra aventura, com ja haureu imaginat, va començar el 1958. De fet, si volem ser precisos, potser hauríem de dir que les primeres llavors del GIE es varen plantar un any abans, el 1957, amb una reunió que va celebrar el CEG i en la que s'hi van convidar a diversos espeleòlegs. Després d'això, en l'assemblea del CEG del 15 d'abril del 1958, es va acordar crear una secció d'espeleologia dins de l'entitat i que s'anomenaria Grup d'Investigacions Espeleològiques. El primer president de la secció fou Josep Castell.

A l'agost del 1958 trobem les primeres referències a sortides de la secció amb les visites a l'avenç de l'Infern i la cova de l'Horri. Aquest mateix mes es fa la topografia i exploració de la cova Negra (Sant Pere de Ribes) descoberta pel Dr Antonio Jacas. És una descoberta important donat el gran nombre de formacions i restes de grans animals que s'hi troben. El 7 de setembre del mateix any s'inicia la nova temporada amb la visita de l'avenç del Pinet; en aquesta sortida es descobreix una altra cova.

L'any 1959 continuen les exploracions purament esportives alternades amb les que es fan amb finalitats arqueològiques en una cova a prop d'Igualada.

En termes espeleològics, fer una primera vol dir fer l'exploració d'una cavitat per primera vegada amb el que tot això implica: no està equipada i no es coneixen els pous o passos amb els que ens hauríem d'enfrontar.

És per això que fer una primera és tota una aventura donat que no sabem amb el que ens trobarem i hem de portar molt més material del que es portaria en una exploració normal. Durant l'any de fundació del GIE ja

hem comentat que es fan fer algunes primeres coves i durant l'any 1959 tenim constància d'algunes més: l'avenç Estret (juny de 1959) i Sima de los Lobos a Abenfigo – Terol (juliol de 1959)

Arriben els anys 60 i la primera referència de treball del GIE amb certa entitat que trobem és la topografia de la cova d'Annes (Bellver) a l'abril. És una tasca important donada la notorietat de la cavitat per la quantitat de formacions que conté. Pel que fa a les "primeres" s'ha de destacar que comença una època molt productiva amb una llarga llista de cavitats descobertes, explorades i topografiades per primera vegada pel nostre grup.

Un resum de les dades que he aconseguit recopilar és la llista que presento a continuació:

1960:

Gener: avenç de la Viola (Garraf)

Juny: avenç del Niu (Garraf), avenç del Mustafà (Garraf), avenç del Foradet, avenç del Pastor, Setembre: dues coves a Vilaalleons (Vic), la cova de la Vall i la cova Gili, separades uns 200 m i la segona molt rica en formacions.

Desembre: avenç de la Palma, avenç de les Banderes (Garraf) molt ric en formacions.

1961

Abril: avenç del Tro, avenç de la Fou, avenç del Teix.

Maig: cova – avenç de les Dues Boques (Massís del Montallt al terme municipal de Capçanes – Tarragona), avenç dels Dos.

Octubre: cova del Túnel

1962

Febrer: avenç de l'Aniversari

(Garraf)

Octubre: cova del Mamut II (Villobona)

1963

Abril: noves sales i galeries a la cova d'Annes (Bellver).

1965

Febrer: cova – avenç del Conill (-35 m)

Agost: avenç de Tales (-45 m, Tales – Castelló), cova – avenç Tio Eulogio (-15 m), avenç Mas dels Freres (-30 m), cova dels Quatre (10 m de recorregut).

Desembre: cova de les Garces (35 m, La Llacuna – conca d'Odona)

1966

Durant aquest any s'iniciarà una campanya d'exploració del massís del Montsec de Rubies.

Marc: cova de l'Aumdiella (300 m de recorregut i -10 m de profunditat), cova del Dos (300 m, Benifallet – Tarragona)

Maig: cova del Camí (7 m, Aiguafreda)

Juliol: cova d'Arxan (Picamoixons), avenç de la Pedrera (Masllorens – Tarragona) amb formacions calcàries interiors dignes d'admirar, cova de la Bauma (50 m).

Agost: avenç del Gos, cova dels Mosquits i avenç de les Gralles. Tots els al Montsec e Rubies. També s'explora per primera vegada la cova Negra.

Octubre – Novembre: expedició conjunta del GIE i GRA (Grup de Recerques Arqueològiques) a la regió oltolina de Santa Pau i la Serra de Finestres on es fan dues primeres: cova Àngel Rull (d'uns 100 m) i cova de les Angüines (aprox 350 m, però no s'arriba al final)

Desembre: cova del Mineral (Gelida), cova Curta del Lió (30 m, Gelida) Aquesta segona s'explora conjuntament amb el GRA.

1967

Gener: avenç del Forat del Bou (-15 m, l'Estarrit), cova de la Dolors (30 m, Montral), cova dels llampecs (15 m, Montral)

Febrer: avenç Tapat (-18 m, Les Pecs – Vendrell)

Marc: cova d'en Caque (20 m), cova de Santa (60 m, Benifallet)

Juny: cova Estreta (30 m, Sant Quintí de Mediona)

Juliol: es fa campanya a Terol on es troben la Cueva del Estrecho (50 m, Dos Torres de Mercader) i la Cueva Oscura (400 m, Ladruiñán)
Agost: cova de les Palmes (20 m, Espot), cova de la Font de la Magnésia (160 m, Argentera), cova de la Mina (150 m, Argentera), cova de la Guilla (60 m, Argentera), cova del GIÉ (985 m, congost de Colletsats – Lleida)
Octubre: cova del Far (80 m, Amer - Girona)
Novembre: cova – avenc del Calvari (25 m i -7 m, Guaiemets – Tarragona)
Desembre: avenc de la Teuleria (-15 m, La Pobla de Lillet)

1968

Febrer: cova – avenc del Hortiguier (-40 m i 60 m r, Pratrip) i es fa la topografia de l'avenc Sec (-18 m, Vallirana) una primera del GIÉ.
Març: cova Sant Martí (100 m de recorregut i 15 m de desnivell, Girona)
Juliol: 1a expedició al Mas de Barberans (Tarragona) on es fan dues primeres: canal de l'Avenc (-61 m) amb una mitja de 10 m de diàmetre, fet que el converteix en el pou de major magnitud de Tarragona; cova de l'Ullal d'en Pasqual on s'hi troben restes de ceràmica i una punta de fletxa de sílex del paleolític superior. En aquesta última es deixa l'exploració en un ilac que no s'aconsegueix superar.
Setembre: topografia de l'avenc dels Aragalls (-54 m, Garraf)
Octubre: topografia de l'avenc de la Codoleda (-20 m i 80 m de recorregut, St Llorenç de Munt)
Novembre: Bofia de Bassies (-40 m).

1969

Gener: sima N^o1 (-40 m, Mas de Barberans). Es topografia l'avenc de la Verdor (-30 m, Ordal).
Abril: cova Cataclisme (-15 m i 55 m de recorregut), cova de la Sevillana (-16 m i 10 m de recorregut), cova del Figueral (7 m, Benifaliet).
Juliol: avenc de la Parpalina (-22 m, Garraf). Es topografia l'avenc de l'illa (-24 m, Sant Llorenç de Munt).
Agost: cova de la Pols (10 m, Benifaliet)
Desembre: topografia de l'avenc de les Fites (-11 m, Benifaliet) explorat per primera vegada el 1966.

1970

Febrer: cova de la Mosquera (700 m, Beuda – Girona). Topografia i biologia de la cova de Can Gilí (90 m, Vilallions).
Març: cova del Marqués (13 m, Camporells – Osa). A Benifaliet continuen les tasques amb la descoberta de l'avenc del Bancal i la topografia de l'avenc de la Fura.
Juliol: topografia de l'avenc de Sant Roc (-30 m, Begues).
Setembre: cova de Biel (Menorca) No està del tot clar si va ser una primera.
Novembre: avenc de Cingle (-102 m, Pratrip)

1971

Gener: avenc del Roure (-5 m, Vallirana). Topografia, biologia i geologia de la cova del Hort (10 m, Campdevània). Topografia i biologia de l'avenc Pep Anújar (-10 m i 25 m de recorregut, Serra de Cardó)
Febrer: avenc de Tavertet (-15 m, Tavertet)
Març: cova – avenc Blanca (-50 m i 500 m de recorregut, Cartagena). Treballs arqueològics a la cova del Manyé (-25

m i 100 m de recorregut, La Bisbal del Penedès). Topografia i estudi de la cova d'en Joan (Campdevània)
Abril: avenc dels Rotadors (-15 m, Llevaria), avenc no 1 (-5 m, Llevaria), avenc no 2 (-6 m, Llevaria), Sima de la Paridera (-3 m, Torrija del Campo), Cueva José Maria (-5 m i 60 m de recorregut, Torrija del Campo), sima del Ahorcado (-15 m, Villalba de los Morales), cueva Bonifa (-30 m, Calamocha)
Maig: avenc de la Pedra Gropa (-19 m, Garraf), avenc del Pedregar (-30 m, Vallirana), avenc d'en Planas (-22 m, Gelià).

Juny: avenc de la Silvia (desobstrucció fins a -15 m, Garraf), avenc Aselo (-15 m, Olesa de Bonesvalis), avenc del Pi Cremat (-10 m i 20 m de recorregut, Tivenys), avenc de la Torreta (-11 m i 20 m de recorregut, Tivenys).
Agost: Cueva de la Cartuja (200 m, La Cartuja de Menogros)
Setembre: avenc EIE, via GIÉ (Olesa de Bonesvalis)
Octubre: avenc de les Mosques (-20 m, Olesa de Bonesvalis), avenc dels Bots (-6 m, Garraf)
Novembre: cova del Ferran (360 m, Espinaredo – Astúries), avenc Cuatro Vientos (-65 m, Danes – Astúries), avenc de Sagaló (50 m, Tivenys), cova Petita (12 m, Tivenys), cova de la Peret (15 m, Olesa de Bonesvalis), avenc dels Bolets (-6 m, l'Ordal), avenc de l'Adelantado (-20 m, Olivella)

1972

Gener: avenc 56 (-12 m, Vallirana), avenc Carles Gràcia (-30 m, Vallirana), avenc Begues Parc (-9.5 m, Begues)
Febrer: avenc de la Salamandra (-21 m, Vallirana)
Març: avenc Jordi Roger (-12 m, Gualba), avenc Cardó (-25 m, Cardó)
Maig: avenc del Caps (-8 m, Garraf)
Juliol: Cueva de Lasá (150 m, El Mazucó)
Desembre: avenc Solsna (-62.5 m, Serra de Boix)

1973

Abril: cova del Sastre (-1 m i 7 m de recorregut, Montserrat)
Juny: cova de Molinias (100 m, Sierra Ferrera), avenc de l'Enfonsament (-20 m, Sierra Ferrera), cova de Dos Salidas (Sierra Ferrera), cova Duplex (Sierra Ferrera), cova de Dos Forats (Sierra Ferrera), Cueva Mosquitos (Sierra Ferrera), cova Hueso Santo (-40 m i 150 m de recorregut, Sierra Ferrera), Cueva Complejo Sala Gran (Sierra Ferrera), Cueva Dos Foratos (Sierra Ferrera), Cueva Complejo del Arro (Sierra Ferrera), Cueva Forato Colgado (Sierra Ferrera), sima del Charco (Sierra Ferrera), sima del Charco II (Sierra Ferrera), sima del Barco (Sierra Ferrera), cova dels Maquis (-15 m i 80 m de recorregut, Sierra Ferrera)
Setembre: avenc de la Creu (-100 m, Vallfogona)

1976

Agost: Forao del Portilló de Benasc (47 m, Benasc – Osa)
Novembre: avenc del Camí del Corral del Moredó (Serra del Boix – Tarragona)
Desembre: cova Redona (Cuevas de Vinroma – Castelló), avenc Forcall (Cuevas de Vinroma – Castelló)

Com a resum de les activitats dels anys 1964 – 1966, possiblement els anys més moguts, tenim un total de 1.827 m en avencs i 4.147 m en coves pel 1964, 1.904 m en avencs i 17595m en coves pel 1965; amb un total de 29

primeres, més d'un miler de fotografies i descobertes tant arqueològiques com en biopaleoecologia. Es va, per la llista presentada, que són uns anys amb molta productivitat i noves troballes.

A banda de les exploracions pròpiament dites, hi ha una sèrie de fets que també crec oportú anar destacant. Així, el setembre de 1961, en una assemblea del GIE s'esculli nou president per a la secció passant a ser el nou en Francesc Sas i com a tresorer tindrem a l'Eugeni Marigot. Destaquem a aquest últim per la rellevància que tindrà en anys futurs en el món de l'espeleologia. Aquesta nova junta tindrà poca durada ja que en l'Assemblea Extraordinària del 19 de novembre de 1962 es convocaran noves eleccions per problemes de disputes internes. Els dos candidats són José Rojas i Francesc Sas. Malgrat tot, torna a ser escollit Francesc Sas com a president canviant, així sí, part de la gent que l'acompanya en la junta.

En la junta del 18 de gener de 1962 es decidí fer una recopilació de topografies i fotografies de les primeres del GIE per preparar el V aniversari que tindrà lloc l'any següent. Aquesta celebració tindrà lloc entre el 22 i el 28 d'abril de 1963 i com a acte destacat cal esmentar la invitació de l'il·lustre espeleòleg M. Norbert Casteret visita en la qual se'l va nomenar President Honorífic del Grup. Aquest feu una conferència que va ésser acompanyada amb la projecció de les seves pel·lícules: 'Al asalto de las cascadas subterráneas', 'Cigalera 1955' i 'Gruta de la Pierre Saint Martin'. Delles destacar que eren en color i amb sí, a banda de l'interès del seu contingut. Es va aprofitar l'avinencesa per a vendre el llibre del mateix autor 'Mida subterrànea'.

El maig de 1966 tenim la primera participació del GIE en una activitat que no és purament de la secció: assisteix al I Congreso Regional de Espeleología que es celebra a Serradell (Pobla de Segur) que és organitzat pel Grupo de Exploraciones Subterráneas de la Federación Catalana de Montañismo. Aquell mateix any, al setembre, es canvia de president, passant a dirigir el grup l'Eugeni Marigot. Aquest és també l'any en el que el GIE iniciarà la que sens dubte ha estat la seva exploració més important de la que no he fet quasi referència en el llistat anterior per a voler-li dedicar un apartat propi. Es tracta de la campanya de Benifallet que es va iniciar la Setmana Santa de 1966 i en la que es fan la 1a exploració de la cova de l'Aumidiella Gran (300m de recorregut i -30m de profunditat), la 1a exploració de la cova dels Dos (250m de recorregut i -25 m de profunditat) i la cova de l'Aumidiella Petita (10 metres de recorregut). Degut al encoratjadors resultats obtinguts, s'hi torna la Setmana Santa de l'any següent, el 1967, amb dos grups. El grup dels 'Avençs' farà la 2a exploració de l'avenc Pirenaic amb la via Cucurullà (-30 m), la 2a exploració de l'avenc Jordi Muñoz (-35 m), la 1a exploració de la cova -avenc d'en Caque (-20 m 60 m de recorregut) i la segona exploració de l'avenc Sin Nombre (-16 m). Mentre, l'altre grup, el de les 'Coves', explora la cova Aumidiella Petita descobrint nombroses sales noves i el que seria la futura

cova Marigot. Com que els resultats de l'exploració d'aquesta última segueixen sent bons s'hi segueix treballant el que resta de l'any i s'hi torna a fer campanya per Sant Josep de l'any 1968. El dia que l'expedició ja havia de tornar cap a Barcelona, es descobreix la cova Meravelles. Enlluernats per la seva bellesa, s'hi torna aquella mateixa Setmana Santa per a fer tasques de desobstrucció. També es fan aquesta mena de tasques en la cova Marigot i es descobreix l'avenc del Sitó (-23 m) situat entre les dues coves. L'Estiu de 1968 s'acaben els treballs a la Meravelles (500 m) i es troba l'avenc de l'Amadeu (-11 m 30 m de recorregut). La feina més gran ja estava feta, però encara s'hi tornarà en nombroses ocasions per a enllestrir les topografies i a la tardor del 68 per a gravar-hi una pel·lícula. No serà fins la Setmana Santa del 1973 que es farà la connexió de les coves del Dos i l'Aumidiella Petita obtenint un sistema de 800 m de recorregut i 50 de desnivell.

L'any 1967 porta una època més artística del GIE amb la convocatòria, al gener, d'un concurs de dibuixos artístics o humorístics sobre temes d'espeleologia i el disseny d'una medalla, projectada per l'Eugeni Marigot i dibuixada per J Cuadra (ambdós membres de la secció), destinada als premis de l'entitat. També es fan maquetes espeleològiques que avui en dia es poden veure en l'exposició permanent d'espeleologia que hi ha a Olesa de Bonaivalls.

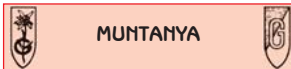

El 1968 se celebra el X aniversari del GIE i els actes corresponents tenen lloc entre l'abril i el març. S'inicia el 18 d'abril amb una exposició en la que es pot seguir la vida de la secció mitjançant fotografies, topografies i articles apareguts en la premsa. Es celebra una missa subterrània a la cova del Toll (Moia) i també té lloc un sopar de germanor on el president del moment, Sr. Alzina, dona les medalles als socis que han destacat per les seves activitats durant l'últim any. Es fa un obsequi a Eugeni Marigot en reconeixement a la seva carrera espeleològica.

S'acaben els anys 60's amb les exploracions, a l'agost del 1969, a Santander de les coves de Altamira (300 m), cueva pequeña de Altamira (60 m), cueva del Castillo (600 m), cueva de las Monedas (50 m) i cuevas de San José (500 m) i les primeres exploracions a França, concretament a la Goutle de Foussoube (1.500 m), avenc de la Plaine (-70 m) i Grotte de Midrol (1.200 m).

Cristina Xifra

(Continuarà. La segona part, al proper butlletí)

Tuc de Molières, 6-7 octubre 2007

Amb el lema d' "Aquest any, sí", el passat 6 d'octubre ens vam disposar a atacar el cim del Tuc de Molières. L'any passat per dates similars no el vam poder assolir per culpa del mal temps, però en aquesta ocasió les perspectives eren força millors.

Després de fer una bonica gimcana que passava per Pallejà primer i per Igualada després, i de deixar-hi dos dels nostres vehicles estratègicament estacionats en punts diversos de la geografia catalana, vam arribar al Túnel de Vielha pels volts de les 5 de la tarda. Es dona per fet que abans havíem fet l'aturada de rigor al bar Sport de Bellcaire, famós pels entrepans de bull negre. Estic riuant de demanar-los una comissió perquè sempre feu una piulada acabo alabant la magnitud i excel·lència dels seus entrepans...

En fi, que els 13 que érem –es repeteix el número fatidic, que per contra dona bona sort- ens vam disposar a caminar fins al refugi lliure que es troba a 2360 m per la ruta que ja comença a ser com una vella coneguda. Aquí podria fer un "retalla i enganxa" de la piulada de l'any passat i parlar de la varietat d'arbres i la remor del riu, però tal cosa seria indigna de mi. En comptes d'això, us faré la relació dels excursionistes que composàvem el grup: Elena, Ricard, Manel, Iolanda, Jaume, Carlos, Laia, Aleix, Pep, Deborah, Laura i jo. I com l'any passat i amb la mateixa eficàcia, el coordinador era en Martí Cuñé.

Arribats al refugi, sempre acompanyats d'una mica de boira i un plugim suau i persistent, una sorpresa gens inesperada: 4 persones ja l'ocupaven. Es tractava de 3 adults i una nena de 5 anys, la presència de la qual ens va deixar la moral lleugerament pel terra als que arribàvem

esbufegant. S'ha de dir que el tram final per arribar al refugi és d'un desnivell important, premonitori del que ens esperava l'endemà.

Per sort –i per seny- portàvem tendes de campanya. En vam plantar tres i els ocupants respectivament vam sopar una mica remullats, perquè el plugim va esdevenir pluja que ara anava, ara venia i no acabava de deixar-nos fer. A les 8 i poc, emperò, estàvem calents i eixuts dins dels sacs, mentre els dotze del refugi cuinaven impensables delicadeses (el que pot donar de si un humil fogonet!) i feien filigranes per acomodar-se en tan reduït espai. Per cert, que cap a les 9 del vespre va arribar una parella d'ingenus que pensaven que es trobarien sols (bonissim!) . No cal dir que van dormir a terra, i encara gràcies.

L'endemà a les 7:30 el cel prometia. El color taronja del refugi metàl·lic relluïa al sol, i el Mulleres, sense cap traça de neu, també. Per sort o per desgràcia no duraria gaire, però almenys no va haver-hi pluja. Abans que ens poséssim en marxa, la nena de 5 anys i els seus progenitors ja havien començat a pujar. Serà capaç de fer cim aquesta barfeta? –pensàvem mentre remenàvem els caputxinos de sobre-. Hi arribarà abans que nosaltres? .

Vam tirar cap al cim envoltats d'una boira cada cop més espessa, feia por i tot. Per sort el camí està molt ben fitat, fins i tot una nena de 5 anys el trobaria, ehem! I s'ha de dir que és un cim força accessible, tret del tram final on s'ha de grimpar sobre blocs de pedra de proporcions considerables.

Un cop a dalt la boira va ser compassiva i ens va oferir una treva de pocs minuts per poder gaudir de la bellesa de l'Aneto i el paisatge que l'envolta: el Cap de Toro, La Tallada, la vall de Mulleres i els tres estanyes.

Acaronats de nou pels dits freds de la boira, vam menjar i beure i vam fer córrer la petaca de whisky amb la qual el sr. coordinador va voler corrompre els nostres sempre saludables hàbits alimentaris.

I ens trobàvem en això quan va arribar, tan fresca, la nena de 5 anys. Quina depressió, per favor.

El descens, com és habitual, va ser més ràpid. La boira capriciosa anava i venia i ens deixava redescobrir un paisatge que abans, de pujada, només intuïem. I tot i que l'anàvem deixant enrere a mesura que baixàvem, algú es va despistar i pràcticament va fer cim dos cops, i no em refereixo a mi, que em vaig passar de llarg del refugi (inexplicable... és que les fites tenen la capacitat de desplaçar-se soles a voluntat?) sinó a cert personatge amb un llamant Gore-Tex verd que no va tenir por grimpada i en volia més.

Ja només ens quedava desplaçar, muntar motxilles i cap avall. És un llarg camí i en aquesta època de l'any, quan encara no hi ha neu, tanta tartera el fa feixuc, però recompensa la visió dels pins, faigs i bedolls (ho sento però aquí sí que he fet "retallar i enganxar" de l'any passat) pintats de tardor, lluint tots els matisos de groc, ataronjat i marró. Preciós!

La fi de festa, com sempre, ben acompanyada de menjar i beure. Fins la propera!

Núria Saavedra

Nova Zelanda, l'esquí de muntanya cap per avall Juliol 2007

Participants: Josep Maria, Montse, Martí, Toni, Xavi, David, Jaume i Berta

Esquí de muntanya a:

- Lewis Pass Tops, Nort Canterbury
- Dobe Cone 2324m i Remarkables, Central Otago
- Cadrona, Central Otago
- Varies cims a Treble Cone, Wanaka
- Aspiring Hut
- Mt Sutton 2007m, Dumb-bell Lake, Ohau, Mackenzie Basin
- Mt Sealy (p2450m), Aoraki/Mount Cook Region
- Mt Brewster (p2480m) i Topheavy 2076m, West Coast
- Mt Hutti i Porters Pass, Canterbury
- Mt McRae 1878m, Rainbow, Nelson Lakes

Aquest juliol hem estat cap per avall a Nova Zelanda. La idea inicial era visitar l'illa sud tot fent esquí de muntanya. A causa de problemes amb l'arribada de l'equipatge, hem fet moltes altres coses a part d'esquí!

Som 8 en tres *campervans* i cadascú ha arribat per la seva banda, però el dia 1 de juliol ens trobem i ja no ens separen més fins el 25, que marxaran tots menys el David, el Jaume i jo, que tornarem el 29.

Tot comença amb mal temps que ve del sud-est i ens neva fins i tot a la platja. Resulta, però, que després d'un "marron" d'aquestes característiques té lloc un anticicló fantàstic que pot allargar-se durant molts dies i això és el que ens ha passat: bon temps (solet, temperatura força baixa, gens de vent, ...) durant més de 20 dies! Els primers dies donem un vot de confiança als problemes aeroportuaris i fem sortides a llocs propers a Christchurch, per tal de recuperar amb rapidesa l'equipatge.

Sobre la gelera del Sealy, davant l'Aoraki - Foto David Terradas

Visitem la zona de Banks Peninsula (Akaroa), on fem una caminada molt bonica per uns camins molt empinats.

S'obre el dia enmig de la boira i gaudim de les vistes a l'oceà Pacífic (no veiem balenes)

L'endemà anem a veure foques a Kaikoura. Pensàvem que no serien tan fàcils de veure, però només aparcar ja estaven "espatxurrades" a les roques, esperant que les fotografiéssim. Fem una caminada molt espectacular a nivell de mar, per tal de resseguir la costa tot veient colònies de *fur seals* i cormorans eixugant-se les ales. De tornada, anem pel camí que va per dalt de la muntanya, gaudint d'una posta de sol fantàstica amb tot de muntanyes nevades a un pas. Anem fins a Hammer Springs, on hi ha una petita estació d'esquí tancada però tot de botigues obertes. D'allí anem al Lewis Pass, on fem excursió a peu per seguir els tres afortunats que ja tenen esquís! El camí, que va pel mig de la *bush*, sembla encantat i amb vida pròpia. No es poden calçar esquís fins que sortim del bosc. Hi ha molta neu, però força humida. Arribem a un primer cim d'uns 1500m la baixada la gaudeixen per tots 8. Nosaltres,

amb les vambes totes molles, anem als banys termals japonesos a Maria Springs, amb aigua sulfurosa (pudenta) però molt calentona i reconfortant.

Ariben alguns paquets però no tots! Decidim anar fent, i ja ens portarem l'equipatge on siguem (*carper van, travelling around*). Volem anar a veure pingüins, directes cap a Oamaru. No en veiem ni un! Dormim al costat de la platja *unplugged* i és una de les millors nits! Matí espectacular de platja, anem a veure les pedres esfèriques de Moeraki i ens neva al costat de l'aigua. La neu ens fa entrar el "mono" i decidim anar de pet a Queenstown!!! El paisatge de camí, tot emblanquinat, ens fa començar a somniar.

Visita obligada a l'aeroport de Queenstown, l'endemà arribaran les botes d'esquí! Això vol dir que ja ens veiem en cor de llogar material.

Mentre uns fan el Double Cone a Remarkables, el Toni, el Jaume i jo anem a fer el Queenstown Hill a pota... amb el que m'agrada caminar! L'excursió és molt bonica, amb vistes al llac (com no pot ser d'una altra manera, sempre hi ha algun llac com a fons de foto!).

L'endemà, els esquiadors van a Cardrona, on fan pujades i baixades per pales interessants, mentre els caminadors fem una bonica caminada cap al Moke Lake on veiem per primer cop els signes negres (també veiem *possums*).

La nostra primera esquiada: anem a Remarkables amb esquis de lloguer que pesen... buff!!... sort que baixant se'ns passen tots els mals!

La zona de Queenstown la donem per vista i anem a Wanaka. Esquiarrem dos dies per la zona de Treble Cone. Pales amb neu tremenda i els de la patrull ens esperen passades les 5, perquè no havíem avisat.

Ara farem una excursió per la zona de l'Aspiring. No podem fer-la, però ens hi apropem anant a dormir a l'Aspiring Hut, refugi molt fred! Aquest cop no hem llogat esquis, però pel

que sembla l'excursió a una muntanya propera acaba essent una bona "ensigalada" per la *bush* (amb l'aparició d'un follet i tot!). Impressionants les nits estelades a l'hemisferi sud (aconsegum localitzar la creu del sud). Tornem a la "civilització", passant pels 7 forcs de l'anada! Ho tenim tot gravat.

Lloguem esquis a Wanaka i marxem cap a Ohau Range. Farem una esquiada pel Mount Sutton, fins al Dumb-bell Lake una làstima perquè la neu és *crosty* però amb bones vistes i alguna pala amb pendent emocionant!!!

La propera sortida és a la zona del Mont Cook (perdó, Aoraki, oi Martí?).

Un dia d'aproximació per un camí molt directe amb esglaios mentre l'enlaire sobre les glaceres fins al Mueller Hut. Grandíssima la sort de veure l'Aoraki des de tan a prop...

L'endemà ens llevem ben aviat per anar a fer una punta del pic Sealy.

Celebrem el dia sopant a Twizel, el poble fantasmagòric. Ens dirigim a Wanaka, per tornar ben aviat pel matí els esquis de lloguer i recuperar FINALMENT els nostres (l'aeroport de Wanaka és molt *tiny* i només hi ha un vol diari, si la boira ho permet).

Ara ja toca veure la costa oest, i és que hi ha un canvi tan radical a nivell de vegetació!

Tot està ple de palmeres de falgueres (*fern*), un dels símbols d'aquest país. Fem nita a Haast Beach, i perdem les claus de la nostra *carper* a causa de l'èxtasi d'una posta de sol al mar de Tasmània... Tota una experiència, sense cobertura, sense entendre'ns amb l'única persona que ens pot ajudar, i sort de la finestreta de darrere, que ens l'havíem deixada oberta sense voler, que si no encara estaríem amb el ganxo i la manxa... L'endemà al matí, increïblement, el Xavi les troba!

Ens recomanen anar al Mont Brewster i per això cal fer nit al Brewster Hut.

"Ensigalada" de les nostres... veiem que no hi ha massa neu, però el recorregut passa pel mig d'una glacera i sembla que la neu està assegurada (com a mínim, en aquell tram). Ens fem una bona matinada, tenim moltes ganes de fer cim! Sort que és fosc i no veiem per on passem... tot i així, anem molt ben orientats!

Passem la glacera encordats sense gaires problemes, i un cop al coll anem a peu per una aresta fàcil fins que comença a complicar-se.

Jo ja veig que pujar molt bé, però que baixant patiré! Arribem a un avant-cim i a partir d'allí el Xavi s'ho mira i diu que cal encordar-se i treballar-s'ho força, està tot molt gelat. Com sempre, no ens sobren les hores, així que tirem avall (grans vistes del mar de Tasmània des d'allí). Practico això dels pendents inclinats, els dos pioletes, i caminar com si anés a cagar i em fes fàstic el wàter... quin cansament psicològic! Res, sóc una "cuentista"...

Un cop al coll, com que al Xavi li fa gràcia, anem al Topheavy Peak, i és que el nom fa gràcia, no? Baixem cap a la glacera

Mont Cook - Aoraki des del Mueler Hut - Foto Jaume Jubert

i l'agafem una mica més per dalt, posem pells i desfem el camí del matí... quin patí!!!!!! Al refugi tenim poc temps per refer-nos i marxar corrents!

El sol s'està ponent i encara hem de baixar mil metres fins al cotxe. "Xullíssim" el bosc quan es fa fosc, el pas de mico final i la creuada de riu. Aquest cop no hi ha miraments i passem descalços, els peus ens ho agraeixen!

Els més "gales" del viatge hem estat el David, el Jaume i jo... aquest cop, anant cap a Hokitika (tot veient les glaceres de Fox i de Franz Josef) ens "carreguem" l'embragatge del cotxe. Per sort, el lloc on decidim que sems call el cotxe és a 150 m d'un lloc amb endolls. Empenyem la camper amb totes les forces que ens queden.

I resulta que hem anat a parar a Ross, Empire Hotel, gran pub amb rugbi i cerveses de les grosses... L'endemà, ens canvien la camper i ens donen una de molt neta, amb un carni que si que funciona com hauria d'haver funcionat en l'altra.

Dinar de germanor davant del New World de Greymouth. Sort n'hem tingut dels NW de NZ... paradisos del consumisme! I és que sempre ens falta pa... jajajaja...

Passem per l'Arthur's Pass i dormim a Springfield, fent un fish and chips dels "guarros" (i boníssims!). L'endemà

visitarem les pistes més grans de l'illa sud al Mount Hutt (4 remuntadors?). El temps comença a canviar i tenim vent, amb ratxes molestes, de manera que desistim a fer el Mount Hutt i baixem altre cop per pistes. Per no avorri-nos, fem una altra "toquejada". Dormirem a Methven, on passem l'última nit tots 8 plegats... Ho celebrem amb un UNO que em deixa amb mal gust... no hi ha manera de fer perdre el Xavi, es nota que té el cul pelat de tant jugar-hi.)

Mt Brewster - Foto Jaume Jubert

Pel matí, els núvols ens fan acomiadar dels 5 keas que tant ens han distret... fotos de rigor amb les crocs, cullera i barret (tota l'illa ens tenia controlats!)

I nosaltres anem cap al Porter's Pass. Allí fa un dia radiant... amb un vent també "radiant".

Intentem pujar un tros, fem fotos boniques del mar de núvols cap a Christchurch i tornem a la costa oest, per veure les Pancakes (amb allò de les claus no ho havíem pogut visitar). Els dos únics pingüins que veiem al llarg del viatge els trobem aixafats a la carretera.

Fem nit unplugged al costat de la costa (i de la carretera... jejeje). L'endemà toca cotxe i pluja... ja tocava! Westport i cap als Nelson lakes. Fem una altra nit unplugged al costat del llac Rotolli i quina diferència de temperatura amb les nits gèlides de les primeres setmanes. Fem l'última esquuada a Rainbow, amb núvols amenaçant però que ens deixen gaudir d'una curta però maquíssima esquuada al Mount Mārae.

La nit la passem a Marahau, on l'endemà fem caiac per la Tasman Bay, a l'Abel Tasman National Park... que xulo!!!! Veiem els animals tan a prop... i unes foques ens segueixen fent que sigui un dels moments màgics del viatge... sempre ho recordaré!!!!

A Nelson, la ciutat de l'art i que té més sol de tota l'illa, el David ens convidava a sopar i en quedem molt satisfets. Ja

Descens del Searly amb vistes al Cook - Foto David Terradas

només pensem en la tornada cap a Christchurch, però el paisatge és magnífic, sembla Noruega. Abans d'arribar a Kaikoura encara veiem més focs a peu de carretera. Per fi, tastem el *crayfish*, una mena de llagosta deliciosa! Se'ns fa fosc i anem al càmping de sempre, i l'endemà marxem després d'una breu visita al centre de la ciutat (res especial).

La tornada en avió es fa pesadeta... i els esquís arriben un dia més tard, molt estrany!

Berta Algueró

(Fotografies a les contraportades)

Pont de Tots Sants a la vall d'Ansó (Osca)

L'1 de novembre en Jordi Roma, en Pep Bellavista i la Mª Abel Herrero quedem al Palau Reial (BCN) a les 10.30h per marxar cap a la vall d'Ansó, la més occidental del

Pinneu aragonès.

La intenció és fer un itinerari circular (Linza-Ansabère-Linza) i pujar els cims de Petrechema (2371m) i la Mesa de los Tres Reyes (2448m).

1 de novembre de 2007

Després de fer una hora de caravana a Igualada i dinar en un restaurant a prop de Jaca, arribem a les 18h al refugi de Linza (1340m), el qual es troba a peu de pista. El porten uns bascos i la majoria de gent que hi va és basca o navarresa. En qualsevol cas, clarament euskalduns, per no dir abertzales.

2 de novembre de 2007

L'endemà, sense matinar gaire però molt carregats, iniciem la ruta. Destinació: cabanes d'Ansabère, a l'altre costat de la frontera, passant per la collada de Petrechema (2084m).

En dues hores arribem al Coll de Linza (1900 m). Aquí hi ha un camí que gira a l'esquerra que va a la Mesa de los Tres Reyes. Nosaltres continuem recte fins al cim de Petrechema (2371 m). Quasi enganxada a aquest cim hi ha l'agulla N d'Ansabère, una làstima no saber escalar!

Després de menjar una mica i gaudir d'una vista sensacional (Midi d'Ossau, Mesa, Anie, Acherito, ...) baixem a la collada de Petrechema o Port d'Ansó (2084 m) per passar a la banda francesa, on dormirem. Deixem de sentir euskera per sentir parlar en francès, perquè durant tot el dia ens hem creuat amb molts excursionistes. La baixada a dia

cabanes d'Ansabère (1600 m) és la part més bonica d'aquesta etapa: la vista de les agulles d'Ansabère és indescriptible, així que no ho intentaré. Arribem a les cabanes (la principal és austera però digne) al voltant de les quatre. Tenim un parell d'hores de llum. Sopem, la fem petar i a les set de la tarda ja som dins del sac, la qual cosa voldria que dormirem 12 hores!

3 de novembre de 2007

Al dia següent, després d'esmorzar, sortim. Haurem de flanquejar per un camí fins a les cabanes de Pédain (1600m) i remuntar la vall fins al fronterer coll d'Escoueste (2121m) per baixar al costat aragonès i agafar la ruta normal a la Mesa de los Tres Reyes.

El camí fins a les cabanes de Pédain (1600m) és molt bonic perquè planeja per un bosc de faig (ambient de plena tardor). Arribem a les cabanes de Pédain en 45 minuts. La cabana principal és molt confortable, de fet sembla un apartament: cuina, lliteres amb matalassos, safareig, etc. Des d'aquí, la visió de l'agulla N d'Ansabère és fascinant.

La pujada al coll d'Escoueste (2121 m) és realment dura. Hi invertim dues hores. Des d'aquí baixem 100m (tornem a entrar en territori aragonès) per enllaçar amb el camí que ve de la collada de Linza i va a la Mesa de los Tres Reyes (2448m). En una hora som a dalt. La grimpada final és fàcil però entretinguda. La vista, semblant a la que es veia des del Petrechema, és sensacional.

La baixada al refugi de Linza és la molt llarga, arribem amb les últimes llums al refugi. Prenem una dutxa gloriosa, sopem i petem la xerrada amb tres noies basques.

4 de novembre de 2007

El dia de tornada en Pep Bellavista i en Jordi Roma pugem al Txamantxoia (1941m), un cim que es troba al costat del refugi i a frontera amb Navarra. En tres hores es pot pujar i baixar.

El guarda del refugi ens el recomana especialment. Ens explica que a les seves vessants hi ha un bosc molt verge on habita l'ós que hi ha per aquestes valls.

La pujada és molt dreta així com directa i el tram final és una mica exposat, però la recompensa és immensa: al trobar-se separat dels cims principals té una vista INCREÍBLE (360 graus): Pietraficha, Quimboa, sierra de Alanos, Petrechema, Anie, Mesa i tota la vall de Bellagü. Crec que no exagero si dic que és de les vistes més maques del Pirineu! Baixem al refugi i tornem a Barcelona.

A reveure

Mª Abel Herrero.

Caicac a la costa de l'Alguer (Sardenya)

1-4 de novembre 2007

Participants: Ricard Eguburu, Toni Albert, Eva Valltonesta, Marta Torres, Xavi Cullell i Ricard Martínez

Tot i el mal temps previst, aquest quatre dies hem pogut gaudir d'un bonic itinerari, amb bona mar i bon temps.

El recorregut ha estat el previst, tot i que modificant-ne les etapes. En total, 39'8 milles.

Pel que fa a la logística, cal destacar la precarietat del material de caicac de mar a l'illa, que és possible traslladar els caicacs des de Catalunya amb avió amb un cost baix i

que el fet de tenir vols diaris des de Girona facilita l'accés a l'illa, i es pot gaudir de 4 dies complets d'activitat.

Descripció de l'itinerari:

Dia 1: Fertilia-Cap Casa i retorn a cala Dragonera, 7'5 milles. Horari: 5:30h. Vent: NE, força 4. Estat de la mar: plana, mar de fons i marejol passat el cap. Punts d'interès: fertilia, platja de les Bombarde, Costa de la Galera, Port del Cornte i Cap Casa.

Dia 2: Dragonera-Torre del Portitxol, 8 milles. Horari: 6h (amb vista a la gruta de Neptú inclosa). Vent: NE, força 4.

Estat de la mar: plana, mar de fons i marejol passada la punta Cristall. Punts d'interès: Cap Casa, illa Foradada, Gruta de Neptú, Isola Plana.

Dia 3: Torre del Portitxol-Cala Furana, 13,5 milles. Horari: 7:30h. Vent: NE, força 3.

Estat de la mar: plana, mar de fons passat el Cap Mannu. Punts d'interès: Porto Ferro, Argentiera, Porto Palmas, Cap Mannu, Punta Nibaru.

Dia 4: Cala Furana- Torre Pelosa (Stintino), 10,8 milles. Horari: 4h. Vent: NE, flux.

Estat de la mar: plana. Punts d'interès: Isola del Porri, Cala Coscia di Donna, Capo Falcone.

A imatges trobareu la carta nàutica amb l'itinerari realitzat.

Ricard Martínez Pasdeguia

III JORNADA DE CARTOGRAFIA I EXCURSIONISME

Sota el lema d'“El senderisme a Catalunya” va tenir lloc el passat 17 de novembre a la sala d'actes de l'Institut Cartogràfic de Catalunya la III Jornada de Cartografia i Excursionisme que, com les anteriors, organitzen l'ICC, Geoestel i Editorial Alpina.

Més de seixanta participants van seguir les intervencions dels ponents agrupades en tres blocs. “Els senders a Catalunya, avui”, amb les intervencions de Jaume Bonaventura, de la consultoria ACNA, i Rafael Lopez Murrié, geògraf especialitzat en senderisme. Cal destacar en aquestes intervencions la nostra concepció actual de turisme versus excursionisme proteccionista, les deficiències de la nostra xarxa, la qual no és homologable als estàndards europeus, i la necessitat d'un pla director de camins. “El model català: responsabilitat d'entitats i administracions”, per Anton Fondevila, president de la FEEC i Jaume Font, subdirector general de Promoció Turística. El primer tracta sobre el poc suport que rep la federació, atenent-nos als molts anys de preocupar-se pels camins i refugis com a element bàsic de conservació de pais i distribuïdor de riquesa. I, el segon, sobre la incardinació de les diferents modalitats d'excursionisme en aquest motor de la nostra economia que és el turisme. En aquest sentit, hem de contribuir amb el turisme de riquesa en lloc de turisme predador. “Iniciatives a l'entorn del senderisme” va ser el bloc en què s'exposaren tres iniciatives amb el suport de consells comarcals, consorcis de turisme i diputacions, i que posen en valor la xarxa de camins de cara al turisme. Algunes, dissenyant senyalització i guies pròpies (Projecte Itinerària i Els Tres Monts) i una, del consell comarcal del Baix Empordà, potenciant els GR i PR actuals. Destaco aquí l'esment d'en Carles Fernàndez, responsable de la Ruta dels Tres Monts, que va idear l'itinerari transformant la nostra travessa Matagalls-Montserrat com a producte turístic, adaptant-la i ramificant-la per incorporar-hi l'oferta d'allotjaments adequada. Finalment, tingué lloc una taula rodona amb els participants esmentats, a més d'en Francesc Boada de Geoestel i Xavi Cortacans de la Llibreria Muntanya de Llibres.

Un breu resum com a conclusió: la necessitat d'un consens i una coordinació entre totes les iniciatives i projectes actuals i també un ferm lideratge de l'administració que en té competències.

No puc estar-me de fer constar la meua impressió després d'assistir a aquesta III jornada. Cal que l'excursionisme sigui més ambiciós i rigorós, per tal que les seves iniciatives siguin atractives pels usuaris, alhora que puguin tenir el suport dels ens públics i privats.

Finalment, dir que del “Gràcia”, hi varem assistir en Ramon Izquierdo, en Toni Pardinilla i el que signa.

Roger Lloses

PROU! “LA NACIÓ CATALANA DIU PROU! VOLEM ELS PAPERS JA!”

La Comissió de la Dignitat va organitzar un gran acte-concert per tal d'exigir el retorn total dels documents expropiats pel franquisme a persones i institucions catalanes al final de la Guerra Civil. Aquest acte va tenir lloc el diumenge passat 21 d'octubre a les cinc de la tarda al Palau Sant Jordi de Barcelona.

D'entre les dotze mil persones assistents també hi va haver un bon nombre de socis, alguns dels quals es van poder aplegar sota la pancarta del nostre club per donar suport a l'exigència del retorn immediat dels anomenats “Papers de Salamancà”. Són dos milions de documents degudament identificats *in situ* per un equip d'arxivistes comissionats per la Generalitat de Catalunya, tal com exigeix la Llei 21/2005 aprovada pel Congrés dels Diputats, la mateixa llei que obliga el govern de Madrid a crear la corresponent comissió mixta i en fixa el termini de devolució.

Fotografia de Manel Arnau

Cal recordar que els arxius de la nostra entitat també s'haurien pogut veure afectats per l'espoliació, i en previsió d'això, els nostres consocs de l'època van haver de fer desaparèixer documents. Doncs també per aquest motiu hem de ser solidaris amb els que van veure com la dictadura franquista utilitzava el contingut de l'espoliació com a prova inculpatòria sota l'acusació de “rojos y separatistas”.

No permetem que una qüestió de dignitat democràtica quedi supeditada a les carències i l'electoralisme de la política!

Montserrat Casellas
Roger Lloses

GEDE

TORNA EL CICLE DE PEL·LÍCULES D'ESCALADA JM RODÉS

El segon cicle de pel·lícules d'escalada Josep Maria Rodés va començar el 27 de setembre, a la sala d'actes de l'Ajuntament de Gràcia, amb una estrena de luxe: *L'increïble paret nord del Dru*, documental del 2003 sobre l'ascensió d'en Jordi Pons a aquesta paret. El **r e c o n e g u t** alpinista i escalador català realitzà aquesta ascensió als 70 anys, al seu quart intent, després de 40 anys del primer no reeixit. Aquest magnífic documental ens parla d'aquest èxit, i el compara amb els intents anteriors, a través de fotos i filmacions. Per introduir la pel·lícula, el Jordi Pons ens va fer una interessantíssima presentació, comentada per ell mateix, sobre la història i l'evolució de l'alpinisme europeu. Des del GEDE, volem agrair-li de nou la seva deferència cap al Cicle JM Rodés, el GEDE i la nostra entitat per aquesta magnífica sessió documental.

La segona sessió del Cicle tornà a la sala d'actes del CEG. El dimarts 30 d'octubre es va exhibir *La integral del Peuteurey*, documental del 1956 sobre com es va preparar i realitzar l'ascensió a l'aresta del Peuteurey, una de les més llargues d'Europa i un dels reptes clàssics dels Alps. L'aresta del Peuteurey és la via d'ascensió més llarga al Montblanc, i és també l'aresta més llarga dels Alps, amb una longitud de 8km, 700m de ràpels, i un desnivell que va des dels 2500m als 4800m. La pel·lícula, d'uns 45 minuts de durada, va ser filmada i realitzada per Kurt Diemberger, component de la cordada i, va guanyar el primer premi de la 13a edició del Festival de Trento del 1965. La pel·lícula va ser traduïda i doblada al català especialment per a l'ocasió per en Koki. La presentació va córrer a càrrec del gran alpinista i escalador César Comas, que ens va explicar amb la seva habitual simpatia la seva intensa experiència personal en aquesta aresta. La sala d'actes es va omplir de gom a gom amb un públic que va gaudir tant de l'amena presentació d'en César Comas (i del pack de supervivència, per què negar-ho).

El mes de novembre la tercera projecció ens va

portar una veritable joia del cinema de muntanya: *L'Infern blanc al Piz Palù*. Aquesta és una de les pel·lícules de ficció de muntanya més importants de la història del cinema. Són gairebé dues hores de filmació en blanc i negre, muda i amb inter-títols (traduïts al català en aquest cas per Dolores Lázaro i Gertrud i editats per Josep M^o March). Va ser rodada el 1929 per Arnold Franck i G.W. Pabst. Gràcies a la presència de tots dos directors es va crear una obra única en què es fusionen els estils del primer, especialista en temàtica de muntanya i escalada, i del segon, famós director de l'època amb un gran domini a l'hora d'aprofundir en la trama dramàtica i psicològica amb el format del cinema mut. La trama gira al voltant d'un grup d'alpinistes que es queden aïllats a l'enfrenat-se a l'escena de la paret nord del Piz Palù (emblemàtic cim del Tirol austríac), temps després del dramàtic incident que hi va patir un dels components del grup. Al llarg de la projecció, podrem gaudir de l'extraordinària bellesa de la fotografia i les escenes d'escalada en blanc i negre, així com de la profunditat psicològica dels personatges assolida amb imatges mudes, però que parlen per si soles.

A la sala l'ambient fou d'autèntica sessió de cinema de barri, amb tots els seients ocupats i, entretant, algun comentari simpàtic propiciat pel format de la pel·lícula. Una sessió inoblidable, tant per la qualitat i el gran valor de la pel·lícula projectada com per l'ambient que es va crear entre el públic.

L'encarregat d'introduir la filmació i parlar-nos del Pic Palù fou l'apreciat escalador i alpinista Jordi Lluich, qui ens explica les seves experiències en aquesta zona i ens va transmetre la seva emoció per la bellesa d'aquesta muntanya.

El cinèfil del GEDE, Josep M^o March, ens va explicar les anècdotes i peculiaritats i l'excepcionalitat de com es va rodar la pel·lícula.

Al principi d'aquesta sessió es va fer lliurament de les samarretes commemoratives de l'ascensió de les 65 vies, que es va fer al judici format part dels actes de celebració del 65è aniversari del GEDE.

I com sempre, al final de cada sessió, el sorteig de material de muntanya i escalada cedit per la botiga de la pl. del Diamant.

Encara queden 6 sessions del Cicle JM Rodés, no us les perdeu! Apunteu-vos a l'agenda el darrer dimarts de mes, a les 21h a la sala d'actes del CEG.

- 29 de gener del 2008: *La grande conquista*
- 26 de febrer del 2008: *A la recerca de Mallory Gashenbrun*
- 25 de març del 2008: *Gashenbrun*
- 29 d'abril del 2008: *Muerte en el Everest*
- 27 de maig del 2008: *El primer de la corda I*
- 17 de juny del 2008: *El primer de la corda II*

Pilar López

III Campionat d'escalada en bloc

El passat dia 24 de novembre al rocòdrom del club varem celebrar el III Campionat d'escalada en bloc del C.E.G. El campionat va començar a les 9 del matí, després de fer

les presentacions, explicar el reglament i acabar de formalitzar les inscripcions, amb les diverses proves classificatòries.

Els 10 participants van estar ocupats tot el dia entre les proves, els exercicis d'escalfament, el visionat de vídeos d'escalada i xerrant entre ells molt animadament. Amb una pausa per al dinar, es repréngué el campionat fins arribar a les finals, amb el següents resultats:

CATEGORIA MASCULINA

1r classificat UNAIARRIETAIBARGUREN
2n classificat ORIOLCHICOTABAD
3r classificat ROGERJORDIMARGALEF

CATEGORIA FEMENINA

1a classificada Desert
2a classificada ZAIRA BORDYO HOMAR
3a classificada MARIA ENSENYAT COLOM

TOTS ELS PARTICIPANTS VAN REBRE LA SAMARRRETA COMMEMORATIVA DEL CAMPIONAT I UN LOT DE MATERIAL D'ESCALADA CEDIT PER L'EMPRESA FADERS.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE LES EMPRESES BALMAT, GRIFONS I FADERS, AIXÍ COM LA COL·LABORACIÓ DELS MEMBRES DEL GEDE, QUE VAN FER POSSIBLE LA LOGÍSTICA DE L'ACTE.

Marti Santamaria

XXVIII TROBADA DEL GRUP CAVALL BERNAT

El Grup Cavall Bernat, que cada any atorga les medalles de cavallista a totes les persones que hagin escalat el Cavall Bernat de Montserrat, va celebrar una nova Trobada

el dissabte 20 d'octubre de 2007 a la plaça de l'Era de la vila de Collbató.

Per aquest efecte, s'elaboren una seqüència de llibres de registre dipositats a la FEEC i gestionats pels dinàmics coordinadors del Grup, on hi consta la foto de l'escalador/a, la seva signatura i dades personals, i les dades de l'ascensió. Actualment, ja són prop del milier els registres efectuats.

preceptiu vers jocós.

L'acte que havia començat amb una missa i pregària dedicada als membres del Grup recentment traspassats, va acabar amb els assistents immersos en salutacions i tertúlies, tot recordant ascensions i vivències compartides. Mentre, om va poder assaborir una degustació de coca del poble i rom cremat amb l'acompanyament d'un mati assolleiat i la nostra emblemàtica muntanya per horitzó.

Roger Lloces

esports de muntanya

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 21 17
<http://www.bimat.es/2c/mis>
email: nue@bimat.es

TRIA VIA AL PEDRAFORCA

Secció GEDE, Koki i Pilar
En cada butlletí us presentem des del GEDE un article sobre una de les vies de la mateixa zona d'escalada: la primera, de dificultat i la segona, senzilla. Així que ja ho saps... Trià via!

VIA 1
ESPERÓNORD, EL CALDERER, PEDRAFORCA
Via Directa Anglada Guillamon, MD/A1, 600m
J. M. Anglada i F. Guillamon (1958)

Hi ha molta informació i moltes ressenyes d'aquesta via, molt millors de les que jo us pugui fer. No us fare, doncs, una mala ressenya ni una còpia dolenta del que ja hi ha editat, preferint enviar-vos a les fonts. Per a mi, ara mateix, una de les millor ressenyes és la que trobareu a la web de caranorte.

A la seva guia del Pedraforca Joan Jover ens diu que aquesta és la via pel nou visitant que només pugui realitzar una sola ascensió al massís. Patrice de Bellefon destaca aquesta ascensió com una de les 100 millors del Pirineu: *entre la multitud de itineraris de este macizo el espolón N es el más bello (...) su escalada aérea y muy difícil, sobre una roca segura, requiere las técnicas más diversas. Davant d'aquest apadrinament, qui és capaç de posar en dubte l'interès d'aquesta ascensió? Només diré que he recorregut tres vegades aquest esperó, a la primavera, a l'estiu i a l'hivern, i que tot i això em corrou la impaciència pertomar-hi.*

Aproximació: Sortiu d'hora amb la primera llum del dia. Des del refugi Lluís Estassen agafeu a la dreta el camí de la Canal del Verdét i seguïu-lo fins a la primera torrentera. El corriol combina trams de bosc torrentera. Aviat trobarem indicadors per dirigir-nos a les vies de la "Pany". Nosaltres hem de seguir lleugerament a la dreta per acabar travessant una segona canal que ens ha de portar cap a la característica piràmide de roca del peu de via (evident). Cal superar la piràmide amb una grimpada de III (atenció). Uns pitons vells ens indicaran el peu de via, que començarà molt dreta.

1a part

Els primers 250m de parel constitueixen una escalada combinada sostinguda sobre el V amb passos d'artificial de fins a A1. Es pot pujar en lliure amb dificultats de fins a 7b, tot i que els pitons d'època no conviden a grans fantasies. Es tracta d'un calcari de bona qualitat, amb esquerdes per col·locar tascons i encastadors d'expansió amb facilitat. No obstant això l'escalada és atlètica. El pas dels encastadors i el material abandonat no ens donaran problemes a l'hora d'identificar l'itinerari. En els trams fàcils podem trobar roca solta (tarteram) on haurém de vigilar.

Un cop realitzats els 6 primers llargs podem optar per acabar sortint per la via Pany. Uns 250m d'escalada de II i III grau que ens faran arribar al Collet de la Cova. Des d'allí desgrimparem per la cara sud fins a la gran tarterera que baixa de l'enforcadura i seguirem la via normal del Pollegó Superior, de descens, fins al refugi. La majoria d'encastadors opten per aquesta alternativa.

No obstant això, el meu consell és continuar la via directament fins al cim, molt més elegant i "alpinísticament" interessant.

2a part

Els 350m que ens queden fins al cim són de dificultat poc sostinguda. Haurém d'escalar per un terreny de grans dimensions alpinístiques, amb molt d'ambient. Les reunions les haurém de muntar al nostre arbitri, aprofitant el que puguem. Cal vigilar amb els trams sinuosos per evitar fer caure pedres, en aquest cas és millor fer tirades curtes. Especial atenció al llarg en flanqueig a l'esquerra, per una via, per evitar el "4" que pot provocar arrossegar pedres amb la corda. En el terreny de menys dificultat podem avançar en progressió ensamble, col·locant assegurances, preferiblement amb la corda escurçada. Completar aquesta segona part de recorregut és el que dóna caràcter de "gran ascensió" a la via.

Descens: La via finalitzada just al cim del Calderer. Pel descens ens caldrà buscar al sud, amb tendència a la dreta, la via normal. De seguida trobarem un diedre equipat amb cable. Ens caldrà anar seguint fites i cables en direcció a l'enforcadura (evident). Molt atenció amb l'estat del cable! Des de l'enforcadura podem baixar directes per la tarterera i la via normal fins al refugi (2h, ràpid però molt pesat). No obstant això, si esteu sobrats de temps i forces, podeu pujar seguint les fites fins al Pollegó Superior (15') i des d'allí seguir la cresta direcció oest per la ruta de la Canal del Verdét. Un cop al coll del Verdét cal descendir direcció N (evident) per fàcil desgrimpada i passats uns prats (magnífica vista) continuar les traces direcció E (rehegunt) la cara N fins al refugi (2h30'). L'itinerari, més llarg però menys pesat, ens compensarà amb les millors vies de la via que acabem de fer.

Material: 10 exprés, cintes llargues, encastadors d'expansió variats, joc de tascons de cable, cordins per llaçar claus, 5 pitons variats, estreps, casc. Àgua, algunes barretes energètiques i manta d'emergència. Ambient d'alta muntanya, fins tot a l'estiu el fofre polari i un paravent poden ser útils, calçat adequat per al descens (canals i tarteres).

Època aconsellable: Orientació Nord. Finals de primavera, estiu i principis de tardor. La ruta es pot escalar a l'hivern (peus de gat fins a R6) amb tot el material necessari d'escalada hivernal.

Horari: Si anem fins al cim, una jornada molt completa. No oblideu el frontal!

Bibliografia:

Pedraforca, guia d'escalades, Joan Jover i Garcia, Ed. Plenium (1998)
El Pirineu Oriental, entre el IV i el 6b, Alberto Urtaun Uriz, Ed. Desnivel (2004)
Los Pirineos, las 100 mejores ascensiones y excursiones, Patrice Bellefon, Ed. RM (1977) i Ed. Desnivel (2006)
http://www.caranorte.com/resenas/directorio/europa/espana/catalunya/pedraforca/el_calderer/anglada-guillamon.php

VIA 2

EL CALDERER, Cara Nord

Via Estassen, 600 m, IV (alguns passos)

Uns dotze llargs, equipats amb pitons i un parabolts passos més difícils. Poques reunions equipades. Fàcil d'assegurar.

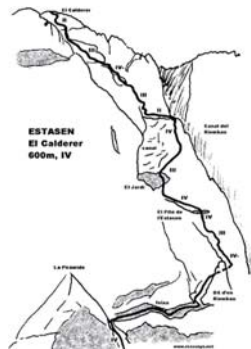
Primera ascensió: LL Estassen, J. Puntès, J. Vila i J. Rovira, 30 de juny de 1928

La clàssica per excel·lència de la cara Nord del Pedraforca. L'Estassen és una via senzilla, predominantment de III i

amb alguns passos de IV, en què es gaudeix d'unes fantàstiques vistes d'un veritable ambient de via alpina. La roca és calcària i de bona qualitat en els trams difícils. En alguns trams senzills, però cal anar amb compte perquè la roca no es tan sòlida. Malgrat sigui una via de grau senzill, no val a badar perquè es tracta d'un itinerari llarg i que només està equipat en els trams difícils (amb pitons i algun *parabolt*). Cal doncs vigilar molt l'horari per arribar amb marge d'hores de llum al cim del Calderer. Per baixar a la tartera del Pedraforca cal fer una desgrimpada o bé trobar un camí equipat que mena a l'enforcadura, i totes dues coses poden ser molt delicades sense llum natural. Després encara ens quedarà tot el descens per la tartera i el camí pel bosc fins al refugi. L'itinerari de la via està marcat amb taques de pintura verdes, la qual cosa facilita molt l'ascensió (tot i que potser en alguns trams l'abundància d'aquestes marques és excessiva i li resta ambient a la via).

Aproximació: En cotxe, anar fins a Saldes i seguir les indicacions per anar al refugi Lluís Estassen. Sortim del refugi i agafem un camí pel bosc que puja en diagonal a la dreta, marcat amb taques blanques. Després de travessar un primer torrent sec, ens enfillem cap amunt per un pendent fatigós fins trobar, al damunt d'una roca, unes pintades indicant el camí cap a les vies: "Pany" i "Estassen". Seguint la direcció de la segona, ens trobem amb una gran canal, amb la qual arribem a la base de la Piràmide (és útil prendre-la com a punt de referència a l'hora de trobar la via). Creuem cap a la dreta per la base de la Piràmide. La via comença a la base inferior dreta de la Piràmide, per un dièdre molt marcat. Hi trobem les primeres marques verdes que seguirem durant tot l'itinerari d'ascensió. En total, cal comptar al voltant d'una hora des del refugi fins l'inici de la via (això trobant el camí a la primera...)

Descripció Descripció de la via: Comencem enfilant-nos per un dièdre petit (IV). Després d'uns 25m arribem a una faixa per la qual canviem cap a la dreta fins al peu del Dit del Riambau. El superem per la seva esquerra, per una canal senzilla, fins al collet entre aquesta agulla i la paret. Aquí realment és on es considera que comença la via.

Flanquegem lleugerament a la dreta, cap a la Canal del Riambau, i pugem fins a la base de l'esperó que queda sobre el Dit del Riambau. Escallem un tram d'uns 100m de IV i arribem a una paret vertical d'uns 25m (en aquest tram hi ha algun pitó).

Al final d'aquesta paret ens trobem a la plataforma anomenada Pitó de l'Estassen (el nom i ve del pitó de grans dimensions que hi van clavar quan es va obrir la via, segons les males llengües per desfer-se del seu pes). Sortim de la plataforma cap a l'esquerra, per anar a cercar el pas més espectacular d'aquest itinerari, un flanqueig cap a l'esquerra per una cornisa estreta i molt penjada (uns 30m, IV, algun pitó). Al final de la cornisa arribem a una plataforma veridosa, "El Jardí". Pugem per una ampla canal amb tendència a la dreta, a la part alta de la qual ens trobarem amb algun pas fi de IV, amb pitons. La deixem i continuem per l'aresta a l'esquerra de la Canal del Riambau. Continuem per l'aresta fins al final. Creuem cap a la dreta descendint un parell de metres fins a trobar una canal fàcil i a la part final fem una travessa a la dreta. Fem un flanqueig aeri de III (hi ha un pitó) i continuem fins a situar-nos al peu d'un dièdre vertical. L'escallem (IV, amb un *parabolt*) i al final tirem a l'esquerra a buscar una altra canal (pitó final de les dificultats). A partir d'aquí, la via es tracta més aviat d'una grimpada que ens portarà fins al cim.

Descens: Un cop al cim del Calderer, tenim dues opcions per baixar. La primera, seguir les fites que, amb una desgrimpada delicada i un pèl llarga, ens porten a la tartera, per sota de l'enforcadura. L'altra opció és tirar cap a la dreta fins a trobar el descens equipat amb cadenes per pujar de l'enforcadura al Calderer. Hi ha alguna fita que ens menarà a una darrera canal descendent fàcil que arriba a l'Enforcadura. A partir d'aquí (estriga uns tres quarts d'hora des del cim), en tots dos casos, cal baixar per la cada cop més rellososa tartera fins a trobar el camí a l'esquerra que va pel bosc fins al refugi. Cal comptar una hora més per baixar la tartera, i uns 20 minuts de camí pel bosc.

Material: 2 cordes de 50m o 60 m, joc de tascons, joc d'encastadors d'expansió, anelles de cintes, cintes de reunió, cintes exprés. Casc. Per si de cas, frontal.

Època aconsellable: Primavera avançada, estiu i principis de tardor (a l'hivern hi ha neu i gel). No obstant això, cal tenir en compte que es tracta d'una paret nord, i hi fa fred.

Horari: Per la via, entre 3 i 5 hores (depenent de la rapidesa de la cordada i del nombre de llargs que es facin; alguns trams es poden fer en progressió ensamble). L'aproximació és d'entre 1 hora i 1 hora i mitja. Pel descens s'inverteixen unes dues hores.

Bibliografia:
2497 *Pedraforca. Todas las ascensiones y escaladas*, Joan Miquel Dalmau. Editorial Barrabés.
Pedraforca, guia d'escalades, Joan Jover i Garcia. Col·lecció Aetos 1. Edicions Pleniluni.
<http://www.ressenyia.net/php/vimprimible.php?id=338>

TOTS ELS ARTICLES DE "TRIA VIA" ELS POTS TROBAR TAMBÉ A www.cegracia.cat, a la secció del GEDE

Allà també pots consultar:

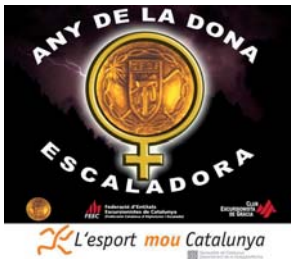
- els quaderns tècnics
- les novetats de material de Desnivell

La proposta d'enguany del Club Excursionista de Gràcia

L'any de la Dona Escaladora

Des de fa ja unes quantes dècades el GEDE gaudeix de bona salut: molts socis i sòcies l'han representat amb audaces obertures de vies clàssiques arreu del territori nacional i internacional; un compromís intern amb els socis/sòcies i amb "nous socis/sòcies", amb l'ofertament constant de curssets de roca esportiva i clàssica, la construcció i la gestió mantinguda en el temps d'un rocódrom ben condicionat per a l'entrenament setmanal, l'organització de video forums per a gaudir des de la butlaca del bon cinema d'alta cota... Tot això ho estem celebrant enguany amb el 85è aniversari del Club Excursionista de Gràcia i des de la nostra secció d'escaladores i escaladores volem apuntar un projecte ambiciós però que estem segures donarà els seus fruits amb l'experiència i l'esforç que ens caracteritza.

L'any de la Dona Escaladora

I com va sorgir aquesta idea? L'experiència d'escaladores i els contactes que es mantenen en aquest món amb d'altres noies ens feia pensar que calia donar una empenta a totes les noies que ens trobem sovint als principis amb dificultats d'escalar de primeres, de trobar i afrontar vies al nostre nivell, no per manca de ganes, sinó més aviat de confiança en nosaltres mateixes. Escalar amb nois o noies que en saben més t'ajuda a assaborir sensacions potser difícils de sentir amb una altra activitat, però arriba un moment que necessites alguna cosa més: tenir opcions per triar. Triar vies, triar la companyia adient, el moment adequat, amb la seguretat que dona saber bé el que estàs fent allà dalt. Sense importar graus o nivells. Cadascuna vivint-ho al seu ritme i amb les pròpies expectatives.

El projecte que presentem no pretén crear una barrera homes-dones al nostre club i a fora, allà a fora a on ens puguem trobar al món vertical...ans al contrari: amb un recull d'activitats molt variat, pretenem escorçar distàncies, sovint més mentals que físiques i de preparació, que ajudin

a créixer a tothom i a gaudir millor plegats i plegades d'aquest esport, però des d'una visió femenina. Aquestes activitats tenen cabuda en el període entre novembre del 2007 i juliol del 2008, i són multidimensionals: curssets de roca, esportiva i clàssica; d'escalada en gel i mixta; de progressió en crestes; monogràfics temàtics interessants (seguretat, socors, material d'escalada adaptat a dones, l'escalada en rocódrom i en bloc natural, prevenció de lesions i entrenament adient); oferirem una desena de conferències amb escaladores mitjques de tots els temps que ens aportaran la seva saviesa i tècnica parlant de diferents temes específics d'aquesta disciplina i realitzarem escalades simbòliques i d'altres accions per a donar rellevància a la proposta i fer honor al nostre esport preferit.

A la nostra web del club anirem ajoinant les diferents activitats previstes per a què no perdeu detall. Mentrestant, us convidem a assistir a les properes activitats, que us indiquem a continuació. Això que diuen que els "clubs d'usant morts" no és tant cert com ho pinten.

La prova us l'acabem de donar. Ens veiem allà fora, grimpaistes!

DESEMBRE 2007

(Ds i Dg) 1 i 2: SORTIDA. Can Boquet. Boulder col·lectiu.
(Dx) 5: Entrenament al rocódrom. Estiraments i escalfaments. Resistència.
(Port de la Constitució) 6 - 9: SORTIDA. Escalada Esportiva i Clàssica per Albarracín

(Dv) 14: 20h CONFERÈNCIA: "ALPINISME/ESCALADA FEMENINA I MEDICINA DE MUNTANYA" a càrrec de Rosa Real.

Projecció de documental de la seva ascensió al Gasehembrum II.

(Dm) 18: 21h-23h II CICLE DE PEL·LÍCULES D'ESCALADA JM RODÉS: "El enigma del McKinley", "La conquesta del Cervino". Presentat per en Toni Villena.

(Dj) 20: 21h Sopar de Nadal + Diapos, fotos, vídeos non stop al hall i al roco.

GENER 2008

(Dx) 9: Vídeo "Escaladoras" al roco.

(Dm) 15: 20h MONOGRÀFIC. "Catalogació dels graus de dificultat de l'escalada", a càrrec de Koki Gassiot.

(Dm) 15: 20h FORMACIÓ: CURS D'ESCALADA EN MIXTE. Introducció, geologia, material, mapes, ressenyes.

(Dx) 16: Entrenament al rocòdrom. Estiraments i escalfaments. Resistència.

(Dj) 17: 20h FORMACIÓ: CURS D'ESCALADA EN MIXTE. Tècniques d'alta muntanya, utilització del material, maniobres, nusos.

(Ds i Dg) 19 i 20: FORMACIÓ. Sortida Pràctica del Cours d'escalada en mixte.

(Dm) 22: 20h FORMACIÓ: CURS D'ESCALADA EN MIXTE. Qualitats del gel, claus, nusos, ancoratges i reunions, encordament.

(Dx) 23: Vídeo "Pilgrimage" del Chris Sharma al roco.

(Dj) 24: 20h FORMACIÓ: CURS D'ESCALADA EN MIXTE. Tècniques d'assegurament en neu i gel.

(Da i Dg) 26 i 27: FORMACIÓ. Sortida Pràctica del Cours d'escalada en mixte.

(Dm) 29: 21h-23h II CICLE DE PEL·LÍCULES D'ESCALADA JM RODÉS: "La grande conquista". Presentat per en Miquel Lusilla.

(Dj) 31: 20h CONFERÈNCIA: "EXPERIÈNCIES D'ALPINSME I ESCALADA", a càrrec de l' Edurne Pasaban.

Projecció del vídeo de la seva expedició al K2.

FEBRER 2008

(Dm) 5: 20h CONFERÈNCIA: "ESCALADA DEPORTIVA ACTUAL", a càrrec de la Berta Martin.
Presentació audiovisual de la seva trajectòria professional.

(Dm) 12: Mostra dels vídeos de l'Isidre i del Sergi.

(Dj) 14: Vídeo "Dosage l' d'escalada.

(Dx) 20: Entrenament al rocòdrom. Estiraments i escalfaments. Resistència

(Dj) 21: 20h CONFERÈNCIA. "Història i evolució de l'escalada i l'alpinisme femenins", a càrrec de n Josep Fatjó.

(Dm) 26: 21h-23h II CICLE DE PEL·LÍCULES D'ESCALADA JM RODÉS: "A la recerca de Mallory". Presentat per en Eloi Callado

(Dj) 28 20h MONOGRÀFIC: "Entrenament i prevenció de lesions. Preparació física per l'escalada esportiva i clàssica. Alimentació", a càrrec d'en Fèlix Obradó.

MARÇ 2008

(Dm) 4: 20h CONFERÈNCIA: "EXPERIÈNCIA D'UNA EXPEDICIÓ FEMENINA", a càrrec de la Núria Balaguer. Projecció del vídeo de la seva expedició al Shisha Pagma.

(Dj) 5: Mostra dels vídeos de l'Isidre i del Sergi.

(Ds i Dg) 8 i 9: Cap de Setmana de les Dones Escaladores. Escalada a Vilanova de Meià i estada a l'Ermita.

(Dm) 11: 20h MONOGRÀFIC: "Embaràs, família i escalada", a càrrec de la Gara Villalba.

(Dx) 12: Vídeo "Escaladoras" al roco.

(Dm) 18: Entrenament al rocòdrom. Estiraments i escalfaments.

(Dm) 25: 21h-23h II CICLE DE PEL·LÍCULES D'ESCALADA JM RODÉS: "Gashenbrum". Presentat per en Xavi Aymar.

(Dj) 27: Vídeo al roco. "Pilgrimage" Chris Sharma.

(Ds i Dg) 29 i 30: SORTIDA. Escalada a Cavallers.

CONSULTEU LA INFORMACIÓ SOBRE TOTES LES ACTIVITATS DEL ANY DE LA DONA ESCALADORA A <http://www.cegracia.cat>

Pilar López i Ester Miarons

**MATAGALLS -
MONTSERRAT**

El dimarts dia 12 de febrer a les 8 de la tarda es reunirà per primera vegada aquest any el grup de companys que organitzem aquesta mítica marxa de resistència en muntanya.

Esteu tots convidats a assistir-hi, sense que la vostra assistència impliqui cap mena de compromís, ans creiem que pot ser interessant observar la creació dels grups que prepararan la propera marxa i la distribució de les diferents funcions entre ells .

En finalitzar l'acte, per celebrar-ho, tindrem un pisolobis.

Guillem Martin i Brasó

COL-LABORACIÓ

NADAL

En Pau anava pel carrer, fent saltirons agafat de la mà del seu pare. En Pau no tenia mare, ja que va morir feia un parell d'anys.

El pare mantenia la casa oberta, però bona part de la vida la feien a la masia dels avis d'en Pau.

L'àvia els rentava i repassava la roba i és preocupava de totes aquelles petites coses que pensen a fer les mares.

El pare d'en Pau, és deia Francesc no havia volgut tancar la casa, ja que volia que el seu fill tingués llar pròpia.

El pare, d'ofici, era fuster i molt traçut en tota mena de treballs.

L'àvi era ja gran, feia el cor fort i tirava el mas endavant, cada vegada amb més pena. L'infant l'estima.

El pare diu a en Pau que havia rebut carta de l'àvi per passar el Nadal tots junts.

Precisament el dia abans havien anat a fira de Santa Lúcia al capvespre i encara ballaven pels ulls les llumenetes encoses de les parades dels firaires.

Aquest any el pare li va comprar un naixement i reis nous, que va portar cap a casa com un preuat tresor.

Si que faran el pessebre al mas de l'àvi, van sopar i se n'anaren a dormir aviat.

L'àvi venia la major part de la collita sense manipular als fabricants de cava, la qualitat dels raïms era una gamatxa de la qual sortia un vi magnífic, vi negre.

La vigília de Nadal, aquell any s'esqueia en diumenge i dies abans havien comprat, torrons, neules i altres llaminadures pròpies de les festes.

Doncs jo aquesta nit quan anem a missa del gall, tal com havia dit, a l'adorar al nen Jesús, li demanaré salut i llarga vida pel pare i els avis.

L'endemà arribada l'hora de dinar, després s'assegueren a taula i començaren a enllestir el copiós àpat de Nadal. Un plat darrere un altre: escudella, carn d'olla i finalment el gall farcit.

Bon i Feliç Nadal

Antonio Moreno

ACAMPADA

El dia 7 d'octubre vam assistir a la **6a Fira del llibre de Muntanya**, que enguany s'ha celebrat a l'**Esquirol** (Sta. Maria de Corcó). Com és habitual, hi vam poder trobar llibres, mapes i tot tipus d'informació relacionada amb la muntanya, a més d'una àmplia oferta d'activitats per a petits i grans, tallers, espectacles, conferències

i presentacions de llibres.

Concurs fotografia: El dia 20 de novembre de 2007 es va fer el lliurament de premis del Concurs de Fotografia, amb el tema: Vacances d'Estiu als Picos de Urbió. S'hi ha presentat un gran conjunt de fotografies. Cal agrair la tasca duta a terme pel jurat: Joaquín Chaparro, Jordi Heredia, i Jordi Olesti.

El primer premi ha estat per a Jordi Coca, el segon per a Carme Checa, i el tercer per a Miquel Fernández. S'ha escollit una fotografia d'Enric Guillaera per a la felicitació natalenca. Hi ha una exposició a la Sala d'actes, amb totes les obres presentades.

El dia 2 de desembre vam fer una sortida a la **Mola**. El recorregut va ser: Cavall Bernat, la Mola, Morrot del Drac. Vàrem tenir una bona assistència de petits i grans.

Cap al Morrot del Drac

La Mola

Enguany, la secció ha creat **folres**, de color blau fosc. Estan a la vostra disposició a la Secció d'acampada, en diverses tailles. Recordeu que ens hi trobareu els dijous.

Xavier Missas

Concurs de Fotografia amb el tema
"Vacances d'Estiu als Picos de Urbión"

1r premi. Jordi Coca: "Passant el pont"

2n premi. Miquel Fernández: "Vida a les basses"

3r premi. Carme Checa: "La Fuentona"

Nadala. Enric Gillera: "Campament"

Lliurament de premis

Els guanyadors amb els guardons

Adherit a:
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martin i Brasó

CORRECCIÓ a carrec de:

**UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA**

IMPRESSIÓ: Litografia Ochoa, S.L.

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

a/e: cegracia@cegracia.cat
web: <http://www.cegracia.cat>

Dip. legal: B.9720-1961

Imprès en paper ecològic